Datum: 02-04-2026
Onderwerp: Inbreng richting het commissiedebat hernieuwbare energie

NLHydrogen
Weena 505
3013 AL Rotterdam
info@nlhydrogen.nl
www.nlhydrogen.nl
KVK-nummer: 89230337

Inbreng NLHydrogen – Commissiedebat Hernieuwbare Energie

Wind op zee en groene waterstof: benut de synergie

Wind op zee en groene waterstof zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Toch worden ze in beleid en uitvoering nog te vaak als afzonderlijke dossiers behandeld. Nederland laat hiermee kansen liggen om zowel de energietransitie te versnellen als het investeringsklimaat te versterken.

Het probleem is concreet. Windparken op zee kampen met oplopende kosten en een gebrek aan stabiele elektriciteitsafname. De vergunning voor Nederwiek I-A en de aankomende 1 GW-tender laten zien dat de uitrol doorgaat, maar zonder structurele afnemers verslechtert de businesscase en neemt het risico op afschakeling toe. Tegelijk staan waterstofprojecten stil omdat investeringszekerheid ontbreekt. Terwijl juist de combinatie van beide de energietransitie kan versnellen: elektrolysers die wind omzetten dicht bij de bron in groene waterstof creëren een betrouwbare, structurele vraag naar hernieuwbare stroom. Dat verbetert de businesscase van windprojecten én levert de industrie de groene waterstof die zij nodig heeft om te verduurzamen.

Om die koppeling te realiseren, zijn vier concrete stappen nodig:

1. Pas de CfD-systematiek aan zodat waterstofproductie met wind-op-zee mogelijk wordt. De huidige opzet van Contracts for Difference, in combinatie met Europese RFNBO-regels, sluit elektrolysers in de praktijk uit als directe afnemer van windparken op zee. Structurele aanpassing van deze systematiek — zodat wind op zee en waterstofproductie elkaar direct kunnen versterken — is essentieel om de beoogde 40 GW wind op zee inzetbaar te maken voor groene waterstofproductie. NLHydrogen steunt de intentie van de minister om via carve-outs een eerste stap te zetten, en roept op dit concreet uit te werken in de 1 GW-tender van 2026.

2. Creëer concrete waterstofvraag en stel normen vast. Zonder kwantitatieve doelen — hoeveel groene waterstof Nederland in de jaren tussen 2030 en 2040 produceert én afneemt — ontbreekt de basis voor investeringsbeslissingen. Stel daarom normen vast voor de inzet van waterstof in de mobiliteit (raffinageroute én direct) voor de langere termijn. Duitsland heeft dit al gedaan: niet alleen normen voor 2030, maar een traject tot 2040 — met expliciete inzet op bestaande industriële sectoren zoals raffinage als vroege grootafnemers die de markt kunnen opstarten en via schaaleffecten de kosten omlaag brengen. Stimuleer daarnaast vraagcreatie bij eindproducten om brede industriële afname mogelijk te maken, bijvoorbeeld via quota voor groen staal bij nieuwe auto's.
Nederland kan die vraag niet uitsluitend met eigen productie invullen. Groene waterstof zal zowel lokaal worden geproduceerd als geïmporteerd en beleid moet beide routes ondersteunen. Geïmporteerde waterstof via ammoniak, methanol of andere dragers komt nu niet in aanmerking voor publieke ondersteuning, terwijl juist de midstream-kosten van importketens een concrete onrendabele top vormen. Dat gat moet gedicht worden, bijvoorbeeld via de SDE++.

3. Stel elektrolysers vrij van elektriciteitsnettarieven zoals Duitsland al doet. Nederlandse elektrolyseprojecten betalen netwerktarieven die sommige buurlanden niet kennen. Dat maakt dezelfde investering in Nederland structureel duurder. Zonder vrijstelling verplaatsen projecten zich over de grens en verliest Nederland de industriële werkgelegenheid die daarmee gepaard gaat.

4. Neem nú besluiten over waterstoftransport. Projecten die klaar zijn voor de volgende fase lopen vast door onzekerheid over transportcapaciteit. Geef duidelijkheid over planning, kosten en beschikbaarheid van het waterstofbackbone-netwerk, zodat investeerders weten waar zij aan toe zijn.

Wind op zee, waterstof, infrastructuur en industriële vraag hangen allemaal samen. Beleid dat deze onderdelen los van elkaar behandelt, mist het grote plaatje en vertraagt (wellicht onbedoeld) de transitie. Nederland heeft de ambitie, de ligging van de Noordzee, onze havens en de industrie om koploper te worden. Wat ontbreekt is de beleidssamenhang om die potentie te verzilveren. Dit debat is de kans om daar verandering in te brengen. Nu investeren betekent dat we straks de trekker zijn voor Nederland en Noordwest-Europa.